

Sportel, der indkommer, og at Embedsmanden saa fik sin faste Løn betalt af Statskassen. Denne Mellemregning med mange tildeels smaae Summer forekommer mig at gjøre Forholdet uklart og ikke let overskueligt. Med Hensyn til § 3, som angaaer de Embeder, der skulle nedlægges, har jeg, førend jeg hørte det sidste Foredrag, der blev holdt i Gaarsmødet, haft Tvivl, saaledes som det har stillet sig for mig, om det ikke var urigtigt at forene Skriverforretningerne med Dommerforretningerne; jeg veed, at der har været en Tid, hvor man stærkt lagde an paa, som Noget, der skulde være meget hensigtsmæssigt, naar man saae Tingen fra Retsførelsens Side, at Skriveren skulde være En og Dommeren en Anden. Theoretisk troer jeg endnu, at det er rigtigt; men efter hvad der, som sagt, udtaltes igaar, nemlig, at det ikke har nogenomhelst Betydning i Virkeligheden, skal jeg ikke videre holde paa, at disse Embeder blive holdte særskilte. Med Rigsdagsmanden for Horsens (Vindahl) maa jeg være enig i, hvad han igaar yttrede, at det ikke er ønskeligt at udsætte at tage Bestemmelse om, hvor disse Embeder skulle henlægges, naar de blive ledige, og hvad Tillæg til sin Gage den Embedsmand skal have, hvem Besørgelsen af dem i Fremtiden bliver overdraget; det forekommer ogsaa mig, at det vilde være rigtigere, allerede her i Loven at fastsætte det Fornødne i saa Henseende. Hvad jeg har anført med Hensyn til det Afdrag i Lønningen, som skal finde Sted for visse Embedsindtægter, der endnu skulle tilflyde vedkommende Embedsmand, maa jeg ogsaa bede anvendt paa Copiepengene. Det forekommer mig heller ikke heldigt, at ordne dette Forhold anderledes, end at disse Penge, ligesom andre Sportler, indsendes til Statskassen, for igjen at udbetales som bestemt Gage til vedkommende Embedsmand. — Med Hensyn til Slutningen af § 10, hvor der er bestemt, at Justits- og Indenrigsministeriet skulle være bemyndigede til, „uden Hensyn til, om Vacance er indtraadt i et Embede, at lade den ved nærværende Lov for samme fastsatte Gage og Contoirholdsgodtgjørelse træde i Kraft, naar vedkommende Embedsmand er villig til at underkaste sig en saadan Forandring,“ skal jeg bemærke, at efter min Mening bør denne

Bestemmelse have den Indskrænkning, at det ikke skal gjælde for de Embedsmænd, der ved denne Gagelov faae større Indtægter, end de hidtil have haft; thi de ville naturligviis, alle strax ønske, at Loven bliver anvendt paa dem. Jeg skal ikke modsigge, at det kan være ganske rigtigt, at de Embeder, der ere mindst afslagne, efterhaanden som de blive ledige, ved Reformen tillægges noget Mere; men det forekommer mig, at da denne hele Forandring skal gjenneføres succesfuld, som Embederne blive ledige, at der altsaa først efterhaanden vil bespares ved det enkelte større Embedes Inddragning, hvad der ved disse mindre Embeder maatte udgives mere, vil man forrhykke Standpunktet ved strax at indrømme, at de mindre afslagne Embeder kunne overgaae til at blive Lønnede efter denne Lov; thi derved vil Statskassen kunne faae en Udgift, uden at opnaae en tilsvarende Besparelse; den vil, som sagt, kun kunne faae en saadan, efterhaanden som de større Embeder blive ledige. Jeg har foreløbig ikke videre at bemærke.

Schytte: Den ærede sidste Taler yttrede, at han havde haft Tvivl, om det var rigtigt, at forene Dommer- og Skriverembeder, men at han havde opgivet denne Tvivl efter de Ytringer, han igaar havde hørt af en anden Rigsdagsmand. Jeg kan ikke negte, at jeg for mit Vedkommende altid har Tvivl og det en meget stærk Tvivl, om det vilde være rigtigt at forene disse to Embedsstillinger; thi jeg har anseet det for rigtigt i Principet, at de hver for sig vare betroede i selvstændige Embedsmænds Hænder. Jeg troer dette, ikke alene seet fra Retsfikkerhedens Standpunkt, som den ærede Taler omtalte; thi jeg indrømmer, at det i Tidernes Løb har viist sig, at Skriverembedernes Function i Retten oftere er blevet røgtet ved Skrivere, og derved vilde naturligviis en Deel af den Garanti, jeg sigter til, mere eller mindre falde bort, men dersom den oprindelige Bestemmelse, at Retsfiverne selv skulde møde i Retten og føre Protokollen, var bleven overholdt, da troer jeg virkelig, at man deri vilde have en Retsgaranti. Jeg troer overhovedet ikke, at det er rigtigt i Principet, at en Masse Embedsforretninger forenes i een Embeds-